

Konvention angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring.

(Undertegnet i Warszawa den 12. oktober 1929 og gennemført i Danmark ved lov nr. 123 af 7. maj 1937 om befordring med luftfartøj).

Kapitel I.

Genstand og definitioner.

Artikel 1.

1. Denne konvention gælder al international befordring af rejsende, rejsegods eller gods, som udføres med luftfartøj mod betaling. Den gælder også vederlagsfri befordring med luftfartøj, når befordringen udføres af et lufttrafikforetagende.

2. Som international anses i denne konvention befordringen, når afgangsstedet og bestemmelsesstedet efter befordringsaftalen — uanset om befordringen afbrydes, eller skifte af luftfartøj finder sted — ligger inden for to af de høje kontraherende parts territorier. Ligger afgangsstedet og bestemmelsesstedet inden for en enkelt kontraherende parts territorium, anses befordringen for international, såfremt mellemlanding skal finde sted inden for et territorium, der er undergivet en anden stats suverænitet, overhøjhed, mandat eller myndighed, selv om denne stat står uden for konventionen. Befordring, der uden sådan mellemlanding foretages mellem territorier, der er undergivet den samme høje kontraherende parts suverænitet, overhøjhed, mandat eller myndighed, anses ikke som international i denne konvention.

3. En befordring, der skal udføres af flere luftbefordrere efter hinanden, anses ved anvendelse af denne konvention som én befordring, når den af parterne er betragtet som en enhed, uanset om der er afsluttet en enkelt eller flere aftaler. Befordringen taber ikke sin internationale karakter, fordi én eller flere af aftalerne i sin helhed skal fuldbyrdes inden for et territorium, der er undergivet samme høje kontraherende parts suverænitet, overhøjhed, mandat eller myndighed.

Artikel 2.

1. Konventionen gælder også befordring, der udføres af stat, kommune eller andre offentlige institutioner, på de vilkår, der er fastsat i artikel 1.

2. Konventionen gælder ikke befordring, der udføres i henhold til internationale postkonventioner.

Kapitel II.

Befordringsdokumenter.

1. afsnit. Billet.

Artikel 3.

1. Ved befordring af rejsende skal befordreren udstede en billet, som skal indeholde følgende angivelser:

- a. sted og dato for udstedelsen,
- b. afgangssted og bestemmelsessted,
- c. de fastsatte mellemlandinger; befordreren kan dog forbeholde sig ret til nødvendige forandringer, uden at befordringen af den grund mister sin internationale karakter,
- d. befordrerens eller befordrernes navn og adresse,
- e. at befordringen er undergivet de ansvarsregler, som denne konvention fastsætter.

2. Er billet ikke udstedt, eller har den ikke det foreskrevne indhold, eller er den gået tabt, er befordringsaftalen dog gyldig og undergivet bestemmelserne i denne konvention. Har befordreren modtaget den rejsende, uden at der udstedes billet, har han dog ikke ret til at påberåbe sig de bestemmelser i denne konvention, som udelukker eller begrænser hans ansvar.